

A – avond dinsdag 13 december.

Cor Claassens

Een onverwachte opvulling voor deze A- avond. Onze gala-avond was verzet naar 10 december. Deze 13^e december is ingevuld door ons Belgische ERSALid Tony Jacobs.

Tony was bereid om een aantal van zijn nog niet vertoonde films op ons grote doek te toveren. En toveren was het.

Hij opende met een 41 minuten durende film “De Hit”. Een hedendaagse film waarin een vader niet kan accepteren dat zijn zoon anders is geaard. Dit veroorzaakt de nodige verwickelingen binnen het gezin waar de vader de scepter zwaait. Moeder en dochter hadden het wel aan zien komen maar onder druk van vader stil weten te houden.

De film is gebaseerd op een waar gebeurd verhaal waarbij de zoon zijn eigen beslissing heeft genomen.

Een aangrijpende film, waar scenarioschrijver Derk drie jaar aan heeft gewerkt.

De tweede film was een 1 minuut film. Ook weer een film van deze tijd waarin een vader zijn nog jonge dochter de opdracht geeft de wereld te repareren. Hij geeft haar een verscheurde foto uit een magazine. Zij doet dat op haar eigen manier door, met behulp van een op de achterzijde van de verscheurde wereld staand gezin, te herenigen.

Film drie ging over de populairste schrijver van de Victoriaanse periode: Charles Dickens. Voor deze film is de filmploeg voor een aantal dagen naar Engeland afgereisd om opnamen te maken in het museum van Charles Dickens. Het grootste probleem was de kleding uit die tijd huren.

In samenwerking met de leraar Engels, Willy van de Linden, is deze film geheel Engels gesproken. Wat sterk tot uitdrukking kwam was de continue Engelse traagheid van die tijd, dat versterkt werd door trage overgangen. Er was zelfs een kopie van de krant/gazet opgevraagd bij een museum in Londen. Een film die in korte tijd het leven van Charles Dickens weergeeft.

Film vier was zijn laatste werk. “Sine Tempore”. (Zonder tijd).

De opening begint in een meisjesinternaat waar twee jonge dames betrappt worden voordat de eerste kus heeft plaatsgevonden. Met een snelle overgang komen we in een latere tijd, waarbij de twee dames via de laptop contact hebben en een tijd afspreken voor een bezoek.

Een van hen reist met de trein naar de afgesproken plaats. Er stapt nog een man in haar coupée die tegenover haar gaat zitten. Als de trein door een tunnel rijdt gebeurt er iets onverklaarbaars. Op het moment dat de man haar overeind helpt in de coupée blijken ze in een ander tijdperk te zijn beland. Ze zijn terecht gekomen in 1892. Heren met hoge hoeden staan op het perron en kijken de twee die uit de trein stappen met een bedenkelijke blik aan. Als er een koetsier op de vrouw afstapt die haar vraagt mee te gaan naar de jonkheer laat ze dit geheel ondergaan. Hier verdwijnt de manspersoon die haar hielp in de trein uit het beeld.

Ze wordt naar een kasteel gebracht waar het personeel haar ontvangt in een kamer. Dan komt de jonkheer in beeld.

De jonkheer wil met haar trouwen maar alleen om zijn gasten te behagen.

Als de jonkheer haar wat harder toespreekt wordt ze wakker in een ziekenhuis waar de arts en het ziekenhuispersoneel dezelfde personen zijn als in het kasteel.

Haar vriendin die aan haar bed zit, hoort haar verhaal aan en laat weten dat het niet echt is geweest. Ze sluit af met de woorden: “maar dit is wel echt” en kust haar.

De laatste film, "De legende van een kaartridder" is een film waarbij we teruggaan in de middeleeuwen. Een jonge ridder verspeelt met kaarten zijn hele bezit. Naakt rijdt hij op zijn paard een kerk in waar hij een verbond sluit met de duivel. De vrouw van de ridder steekt de ene na de andere kaars aan en bidt continu tot een heilige dat het goed met de ridder mag aflopen. Als de tijd van zeven jaar is verstreken waarin hij heer en meester was in het kaartspel, moest hij zich voor de duivel tonen. Door het sterke geloof van zijn vrouw verscheen de heilige op de plaats waar de duivel had moeten komen en zij verbranden het perkament wat hij met zijn bloed had ondertekend, waardoor de duivel uit zijn leven verdween.

Er werd nog hevig nabesproken in de ontmoetingszaal van ERSA over de films die we deze avond hebben gezien.